

Az allergia lelki háttere!

A téma aktuális, hisz' manapság már a népesség 40%-a "szenvedteti magát" valamilyen allergiában. Miért érdekes az allergia? Van-e valami mögötte lelki szinten, és ha igen, akkor mi lehet az?

Akár a WHO, az Egészségügyi Világszervezet általi egészség definícióból is kiindulhatunk: „A természettel harmonizáló testi (beleértve az energetikait is), lelki, szociális és életszemléleti (szellemi) dinamikus egyensúly állapota.” Jól láthatjuk ebből is, hogy valami nem lehet igazándiból kóser odabent, mert ha az allergia bármely válfaja ilyen állapotot jelentene a "betegnek", akkor nem lenne ellene ekkora küzdelem és a tünetegyüttesek is kellemesek lennének.

Tudnunk kell, hogy a betegség önmagában se nem jó, se nem rossz, egy megoldásra váró feladatot. A betegség mindig valamire fel akarja hívni a figyelmünket! Megnyom egy képzeletbeli csengőt odabent, hogy "Figyelem, figyelj már oda erre és erre, mit csinálsz magaddal, vagy ezt most miért nem mered megtenni, megmondani a másoknak?" A betegség az egyik legjobb tanítónk, hisz' a testünk a legőszintébb velünk! Mindig megjeleníti akár a bőrünkön, akár a beleinkben, akár másutt, ha valamit életünkben nem tudtunk/nem tudunk/nem merünk a helyén kezelni. Ilyen értelemben érdemes lenne hallgatnunk és odafigyelnünk rá. Tanulhatunk a saját tüneteinkből, hogy fejlődünk általuk. Ezek olyan még fejlesztésre váró területeinkre mutatnak rá, ahol még saját ütemünkben ugyan, de fejlődünk célszerű. Nyugalom, mindenkinek vannak ilyen területek az életében. A betegség tünete tehát szövetségesünk, nem ellenségünk. A betegség őszintévé teszi az embert, megmutatja, amit eddig nem akart észrevenni és rámutat helytelen viszonyulásunkra, feladatainkra! Amit szellemi-érzelmi síkon elmulasztottunk, az testi szinten könyörtelen őszinteségekben jelenik meg.

Mi lehet az allergia mögött?

Érdekes ez a "betegség", mert olyan ártalmatlan dolgok ellen harcol az allergiás ember szervezete, mint pl. a virágpor, a kutyaszőr, stb... A virágpor nem egy kórokozó, nem egy ádáz ellenség, ami azt lesi, hogy mikor tud támadni, és mikor tud ledönteni a lábunkról bennünket. Feladata várni a szelet és véghezvinni a megtermékenyítést. Sőt, sokan életerejük növelése vagy prosztatájuk védelme céljából külön táplálékként eszegetik. És történik valami érdekes.

A média/időjárás-pollen előrejelzés, mint régen a haditudósítók felkapja a hírt, hogy honnét várható pollentámadás! Tudatosul az allergiás emberben egy olyan háború, harc, ahol kivetheti, kiélheti az idők alatt felgyülemlett agressziót, az ádáz "ellenségnek" kikiáltott pollen ellen. A testi reakció is a mélyben meghúzódó- nem tudatos- agresszióról árulkodik. Allergia esetén az ember teste ellenáll, elhatárolódik és elbarikádozza magát. Mindene megduzzad, a testnyílások, a torka, a gége körülötte szövetek, a bőr pórusai is. Viszketni kezd, bepirosodik a szeme, stb. Ez a harc a testi síkon értelmetlen. Miért? Mert esélye sincs arra, hogy csökkentse vagy megszüntesse a föld virágpor mennyiségét. Ha sikerülne is valami csoda révén, akkor vége lenne az életnek is.

Vannak, akik például a kutyaszőrre allergiásak. Ott a kutya a „bűnös”, bár valójában az allergiás az, akinek baja van az évezredek óta az ember mellett élő háziállattal és fenyegető belső háborúskodással reagál rá. Egyértelmű, hogy az allergiás küzd az agresszió problémájával, és még kivételesen sem az allergén anyag. (cicaszőr, virágpor, stb.) Vagy amikor a házi porra allergiás valaki. Ha a kosz oldaláról közelítjük meg ezt az allergia fajtát, akkor is sántít valami, hisz' több olyan tünet együttes létezik, ahol a mosószerre vagy az öblítőre -tisztítószerre valamelyikére- is többen allergiás tünetet produkálnak.

Díjmentes, személyre szabott komplex tanácsadás: <http://gyogynoveny-eger.hu/>

Mindezeket csak az allergiás használja fel arra, hogy saját agresszióját kivetítse, kiélhesse. Az agresszió az allergiásból fakad s minden hatása, felelőssége az övé. Egyre inkább körvonalazódik, hogy az allergia háttérben lelki síkon elfojtott, ki nem élt agresszió húzódik meg. Mi erre a bizonyíték? A test ismét őszinte. Mindent mutat. A szénanáthások és az asztmások esetében a köhögés, a tüszögés, az orrfújás és a zihálás nyilvánvalóan agresszív megnyilvánulások. A szemek és a hörgők megduzzadása is a védekezésre utal. Az ugató ingerköhögésben vagy a köhögési rohamban nyilvánvalóan megmutatkozik az agresszív elem. Figyeljük csak meg a köhögés fiziológiai lefolyását: először abnormális nyomás keletkezik, mely robbanásszerűen ürül ki a külvilágba hasonlóan, mint a tüszentésnél, melynek során a cseppek mintegy 150 km/órás sebességgel hagyják el az orrot. Aki az orrát vagy hörgőit eldugító váladéktól vagy a dühtől fúj, az hasonlít ahhoz, aki valakinek jól odamond. Így is, úgy is az agresszió kap hangot. Nyilván jobb lenne mindezt verbális síkon, a megfelelő időben kinyilvánítani. Egy talpraesett, önmagát udvariasan és határozottan érvényesítő ember megtakaríthatja magának a köhögést és a tüszögést, de akár a kiütéseket is.

A sejtek síkján még fellelhetőbb az agresszivitás jelenléte. Az antitestek tömegével támadnak az allergénekre. Ez a tény megint csak bizonyíték arra, hogy valójában honnan is indul ki az agresszió. Az allergének (virágpor, stb.) maguktól semmit sem tesznek, még csak be sem hatolnak, hanem passzívan belélegezzük őket, vagy minden tevőleges hozzájárulásuk nélkül a bőrünkre kerülnek.

Összefoglalva tehát: néhány kémiai oldószertől eltekintve nem léteznek objektíven veszélyes allergének. Fizikai síkon, -a testünk szintjén-, ahol a háború dúl, ártalmatlanok, sőt egészségesek. Veszélyességük más síkon jelentkezik, ezért megalapozottnak látszik a gyanú, hogy itt helyettesítő harc folyik. A tudat által el nem fogadott agresszió a testbe süllyed, és ezen a síkon háborúság formájában jelentkezik. Az allergiást az agresszió fojtogatja, de ennek nincs tudatában. Fegyverei egytől egyig csőre töltve; védelmi rendszerének fegyvergyárai a csontvelőben folyamatosan csúcson járnak. Csakhogy veszedelmes fegyvereiket olyan, igencsak megkérdőjelezhető ellenfelek ellen termelik, akik maguktól sosem támadnának. Talán érdemes újból végiggondolni életünk területeit. Hol lehetett/lehet még most is olyan helyzet, ahol elfojtottuk/elfojtjuk magunkba agresszióinkat.

Ha már a javulás, "gyógyulás" útjára szeretnénk lépni, miért ne természetes úton keressünk segítséget. A gyógynövények, gyógyteák, gyógytea keverékek segítségünkre lehetnek testi-lelki megújulási folyamatainkban és tüneteink enyhítésében egyaránt. **Vegyszermentes, minőségi gyógynövényes teakeverékek** a termelőtől: <http://gyogynoveny-eger.hu/rigo-tea-teakeverek-eger>

Felhasznált irodalom: Rüdiger Dahlke - Az agresszió, mint esély; Rüdiger Dahlke - A lélek nyelve: a betegség.

Könnymentes, viszketésmentes derűs napokat kívánok!

Rigó István főállású gyógynövény-őstermelő, tanuló természetgyógyász

Díjmentes, komplex személyre szabott tanácsadás: <http://gyogynoveny-eger.hu/atermeszetererejevel@gmail.com>

